

14/9 7 ex orrvråk + 1 fiskgjuse i en skruv mot SV, Virsbo samh

15/9 Ca 10 ex ob.vråk mot SV, Grindstugan S Virsbo

20/9 5 ex orrvråk i flock, Björktjärn Mot SV

När det gäller Virsbo-iakttagelserna kan nämnas, att jag var ute i helt andra ärenden än fågelstudier, varför resultaten kanske hade kunnat bli synnerligen intressanta om systematiska observationer gjorts dessa dagar. Värdet var som Bo Kurlin beskriver i sin artikel med det tillägget att luftfuktigheten verkade mycket stor. Ingvar Granqvist

Den 20 september, kan vi meddela, inträffade "en liten avvikelse" från det mycket järn- och sensationsfria höststräcket vid Kvismaren. Då sträckte 140 vråkar och ett 20-tal sparvhökar mot SV.

Ovanstående hämtat från Meddelande nr 17 från Kvismare fågelstation

Red. kan också meddela, att vi nyligt fått rapport om ovanliga vråksträckskoncentrationer vid Södermanlandskusten och i Blekinge. Det lär ska ha rört sig om fjällvråk i myckenhet.

MIN TURSJO

88027
Som nyinflyttad rannäsbo skulle man börja orientera sig i omgivningarna för att se om verkligheten motsvarade förväntningarna. Helt obekant var jag inte, då jag vid några tillfällen besökt Lisjöarna, Djupen och Glåpen. Glåpen ja. Jag visste inte då, en grådisig november söndag 1967 vid Gussjön, att den skönlockige mannen med tub och 400 mm tele som tipsade om havsörn vid Glåpen var Rannäs Naturklubbs kassör Bertil Olsson. Det blev gasen i botten, men kurvorna var fler och svårare än jag trodde, och det var nog mer tur än skicklighet att jag kom oskadd till Glåpen. Jag fick en ny art och jag tackar Bertil i efterhand för tipset. Nu åter till det jag skulle berätta om. Den 27/9 1970 företog vi, dvs familjen, en betydligt stillsammare resa till Glåpen. Det var en vacker brittsommarsöndag. Vi kom fram till badplatsen och fick omedelbart se en dopping, som inte var en skäggdopping. Kikarna kom fram, både tub och prisma, och det var inte svårt att göra artbestämningen: GRAHAKEDOPPING. Den låg där på "redden" och liksom nickade ett välkommen till Rannäs med sin röda hals, svarta hjässa och gråvita kinder. Den hade med andra ord till största delen sommardräkten kvar.

Den sågs ca 1 timme men försvann under kaffepausen. Resten av eftermiddagen fick vi nöja oss med skäggdopping, som fanns i mängd. En trevligare mottagningskommitté för en nyinflyttad naturdyrkare är svårt att tänka sig.

Arne Sjögren

RINGMÄRKNINGSFYND I SURAHAMMAR UNDER 1970

88028
Den 15/5 hittades i en trädgård i samhället resterna av en koltrast, hane, troligen dödad av någon av de många kringströvande kattorna. Kring benet satt en ring av engelskt ursprung, vilken insändes till angiven adress: British Museum, London. Därifrån meddelades genom The British Trust for Ornithology att fågeln, som då var "1st year" ringmärktes den 20/11 1966 i Cleethorpes, Lincolnshire. Det går således inte att fastställa om denna koltrast var född i England eller om den under sitt första levnadsår dragit söderut.

Den 20/10 hittades i samhället en död sidensvans ur en av de flockar, som då drogo förbi. Fågeln var helt oskadd och sådana fynd gör man ju då och då. Det verkar som om sidensvansar ibland helt enkelt åter ihjäl sig. Kring foten bar den en ringmärkt: Museum, Helsinki och dit översändes ringen. Det meddelas nu att fågeln ringmärktes "after 1st year" i Pasila (Uusiraa), Helsinki, den 8/1 1970. I och för sig är det väl inget särskilt märkligt fynd, då förmodligen en hel del av de sidensvansflockar vi se i mellansverige ha finskt ursprung.

Harald Wedérus